

Er wordt vanaf 1 januari 2020 en voor een termijn eindigend op 31 december 2025 een belasting gevestigd op de tweede verblijven.

Een tweede verblijf is elke private woongelegenhed die voor de eigenaar of voor de huurder ervan niet tot hoofdverblijf dient, maar die op elk ogenblik door hen voor bewoning kan gebruikt worden.

Het kan gaan om landhuizen, bungalows, appartementen, weekendhuisjes, optrekjes en alle andere vaste woongelegenheden, daarbij inbegrepen de met chalets gelijkgestelde caravans.

Als tweede verblijf wordt niet beschouwd:

- het gebouw of lokaal uitsluitend bestemd voor het uitoefenen van een beroepsactiviteit of garages,
- tenten en woonaanhangwagens,
- verplaatsbare caravans, tenzij deze tenminste zes maanden van het belastingjaar opgesteld blijven om als woongelegenheid aangewend te worden,
- de leegstaande woongelegenheden, waarvan het bewijs voorgelegd wordt dat zij in de loop van het aan het belastingjaar voorafgaande kalenderjaar niet als tweede verblijf werden aangewend.

De belasting is ondeelbaar en voor het ganse jaar verschuldigd door de natuurlijke of rechtspersoon die eigenaar is van het tweede verblijf op 1 januari van het belastingjaar, ongeacht of deze al dan niet in het bevolkingsregister van de gemeente ingeschreven is.

De jaarlijkse belasting wordt vastgesteld op € 1.000 per tweede verblijf.

Art. 5:

De belasting wordt ingevorderd bij wege van een kohier dat vastgesteld en uitvoerbaar verklaard wordt door het college van burgemeester en schepenen.

Art. 6:

De vestiging en invordering van de belasting, evenals de regeling van de geschillen ter zake gebeurt volgens de modaliteiten vervat in het decreet van 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen en latere wijzigingen.

Art. 7:

Deze verordening valt onder het algemeen bestuurlijk toezicht als bepaald in artikel 326-335 van het decreet lokaal bestuur van 22 december 2017.